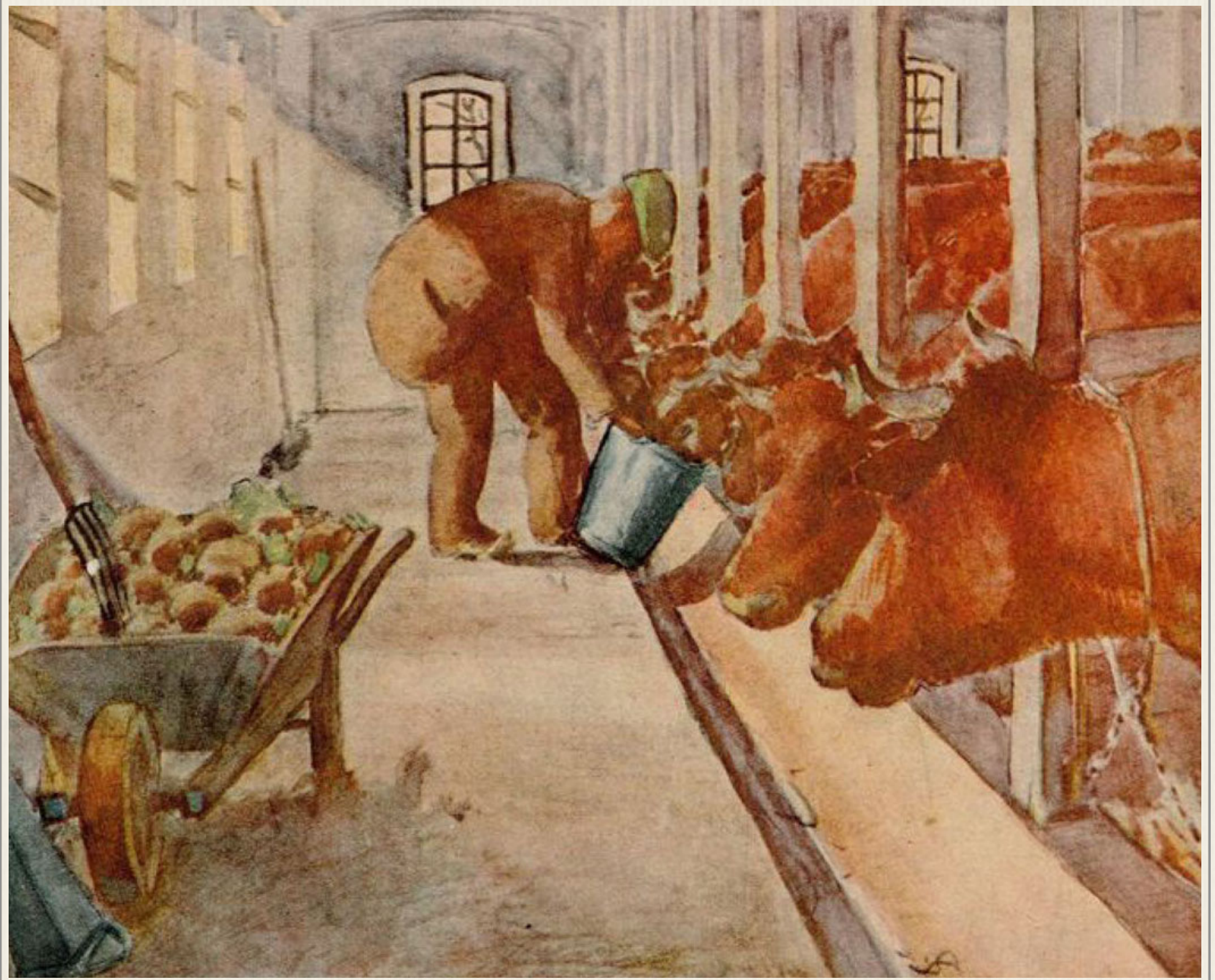

14. december

Vi besøger farmor og farfar

Vi sidder alle omkring bordet og spiser aftensmad. Far, mor, Ulrik, mig og mejeristeleven, som bor oppe på det lille værelse oppe under taget på mejeriet.

- Hvad med at køre et smut til Trunderup i aften? Spør' far pludselig.

- Jubii! Jubler Ulrik og jeg i kor. Det er altid så hyggeligt at besøge farmor og farfar og farbror Rasmus i Trunderup. Det er Rasmus, der passer alting på gården, for farfar er blevet for gammel. Gården er rigtig gammel, men rigtig hyggelig og så bager farmor verdens bedste vandbakkelser.

Da vi kører ind på gårdspladsen, kan vi høre en hund gjæffe. Det er Trine, der løber os i møde. Trine er en lille gravhund, som farfar har. Far har fortalt, at da han var en lille dreng, havde de en stor hund på gården, som passede på, at der ikke skete ham noget. Den var også så dygtig, at den kunne gå alene til Brugsen med en kurv i munden. I kurven lå en seddel, som farmor havde skrevet, på de varer hun skulle ha'. Og den kom altid hjem med varerne. Jeg ved ikke helt, om jeg tror på den historie, men farmor siger, at den er rigtig nok.

Nu kommer farmor ud ad den lille fordør.

- Velkommen. Det var godt, I kunne komme og besøge os. Kom Ulrik, du må af med alt dit overtøj. Ja, kom nu indenfor!

Inde i den varme stue sidder farfar, han sidder på en stol tæt ved kakkelovnen og ryger på sin lange pibe.

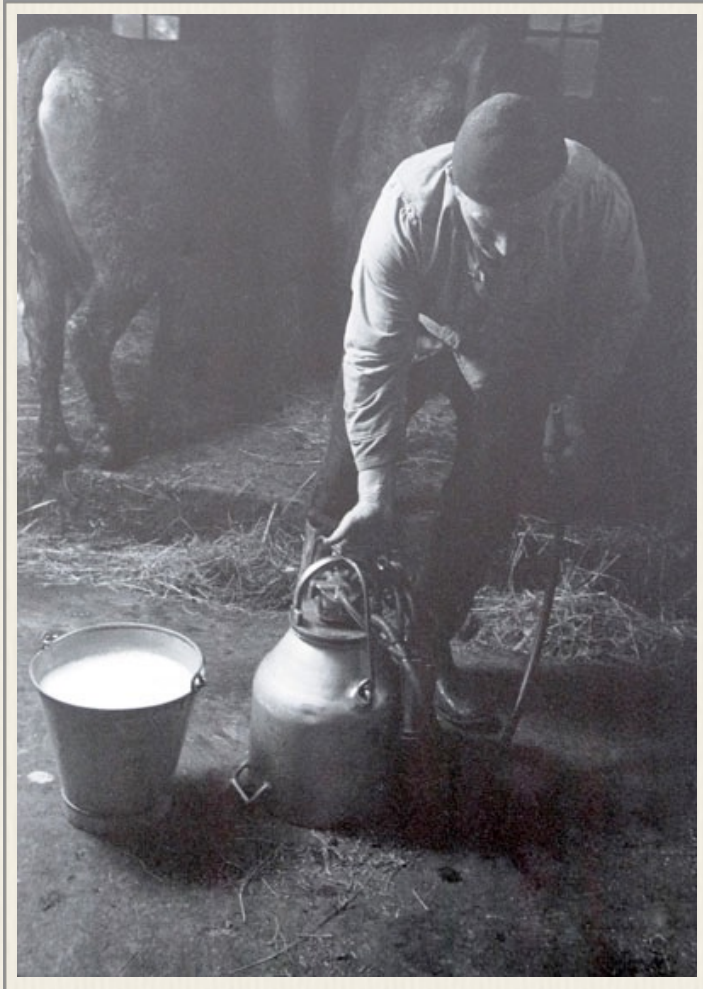
- Jamen er det ikke Ulrik og Peter, der kommer og besøger os? Det er vel nok rart.

Farfar går ikke så godt, og ser heller ikke så godt længere. På hans skrivebord ligger et stort forstørrelsesglas, så han bedre kan læse avisen. Farfar siger aldrig så meget, men han er alligevel rar at besøge. Over skrivebordet hænger et billede af farfar, da han var ung og soldat i København. Han sidder rank på en hest og ser stolt ud. Farfar har altid holdt meget af heste. På væggen ved siden af skrivebordet hænger farfars pibebræt, hvor hans lange piber hænger. På skrivebordet ligger også farmors konkylie. Jeg skal altid hen og sætte den for øret, så jeg kan høre havets brusen. Der er selvfølgelig ikke et hav indeni en konkylie, men det lyder sådan. Hvordan det kan lade sig gøre, ved jeg ikke, og det gør farmor heller ikke.

Mor og far sætter sig og snakker med farfar, og farmor går ud i køkkenet for at lave kaffe. Hun laver den på det gamle komfur. Hun har ikke gaskomfur som mor.

- Stik I bare over til Rasmus. Han er ovre i stalden, sir farfar. Ramus er ikke færdig med at malke endnu.

Jeg tager Ulrik ved hånden og sammen går vi over den mørke gårdsplads med de ujævne sten. Døren til stalden er lidt svært at få op, men det lykkes til sidst.

Rasmus sidder ved siden af en ko og malker den. Han har malkemaskine, men han siger, at det sidste skal malkes med hånden.

- Hvor Søren kommer I fra?

- Vi er da kørt med far og mor, sir' Ulrik

Rasmus er lidt tyk og også lidt skaldet. Vi driller ham tit med, at han spiser for meget. Det mener han nu ikke, han gør,

men det gør ikke noget, at vi driller ham lidt. Rasmus griner bare af det hele. Nu går han hen til den sidste ko, som skal malkes.

- Nå, glæder I to drabanter jer til jul?

Vi nikker.

- Ja, nissen oppe på loftet var lige nede for at få lidt mælk for lidt siden, sir' han så. – Jeg så skyggen af ham.

- Der er da ingen nisser her, protesterer jeg.

- Nej ikke her, men oppe på loftet, oppe i høet.

- Passer det? Spør' Ulrik.

- Selvfølgelig passer det. I ved da godt, at i gammel tid hed gården her "Nisgård", og det var fordi, at det var her nissen boede – og han bor her endnu. Det er helt sikkert. Jeg har flere gange set skyggen af ham.

Det med "Nisgård" passer godt nok, for far har vist mig det i en gammel bog. Men alligevel.

- Nej, Rasmus. Det passer altså ikke, det er bare noget du bilder os ind.

- Tror I mig ikke. Så må I selv op og se.

Rasmus er nu færdig med den sidste ko, og han skal nu bare ha' noget hø ned fra loftet.

- Kom nu! Og tager os i hånden.

Vi går hen til stigen, som fører op til høloftet. Jeg er ikke helt glad for det her. Der er så mørkt oppe på loftet, og jeg kan ikke li' mørke.

- Jeg bliver her, sir' Ulrik bestemt, men jeg går med Rasmus op. Han smider først lidt hø ned, men pludselig hvisker han i øret på mig

- Stå helt stille. Kan du se skyggen derovre.

Jeg vender mig om, men kan ikke rigtig se noget i mørket. Jo, derovre. Måske er der noget der bevæger sig

- Det er nissen. Vi må hellere gå ned, for han kan ikke li' at blive forstyrret.

Da jeg er på vej ned ad stigen, mærker jeg pludselig noget ved mit hoved. Jeg farer forskrækket sammen og tror med det samme, at det er nissen. Jeg nikker langsomt opad og ser så ind på et par katteøjne. Puha!

- Nå kat, vil du med ned – så kan nissen få loftet for sig selv, sir' Rasmus.

- Så I nissen, spør' Ulrik, da vi er kommet end.

- Jeg så noget bevæge sig i høet. Rasmus siger, at det var nissen, men jeg ved nu ikke rigtig.

- Så skulle jeg alligevel, været gået med, sir' Ulrik. Og jeg kan se, at han er lidt skuffet.

Lidt efter sidder vi ved kaffebordet og spiser vandbakkelse. Det er simpelt verdens bedste vandbakkelse farmor bager, mor har prøvet at bage dem, men de bliver aldrig så gode som farmors.

Rasmus spør' hvad vi ønsker os til jul og Ulrik og jeg remser en masse ting op. Ulrik ønsker sig dyr til bondegården og en trehjulet cykel og jeg nævner noget om en lille grå Ferguson.

Efter kaffen bliver de voksne siddende ved bordet og snakker. Det er noget med Ungarn og Rusland, men jeg forstår det ikke, så jeg går over til den lille bogreol, som farfar har. Han har mange spændende bøger, men jeg kigger mest i de gule og sorte Hvem Hvad Hvor. Der er altid så mange spændende billeder og tegninger om alt muligt. Jeg kan bedst lide billederne med soldater og dem med biler. Farmor har også en hel stabel gamle Familie Journaler liggende. Dem skal jeg også altid kigge i. Jeg kan ikke forstå, hvorfor mor ikke holder dem.

- Vil du ikke ha' dem med hjem. De er alligevel så gamle og slidte og skal snart smides ud.

Det er farmor, der står bag ved mig.

- Må jeg?

Farmor nikker, og finder en papirposer jeg kan bære dem i. Jeg ved lige, hvad jeg skal bruge dem til.

Far rejser sig nu, og siger, at det vist er på tide, at vi tænker på at komme hjemad. Han skal jo tidligt op. Mens vi får overtøjet på, kigger jeg over på knagerækken i det mørke hjørne, hvor jeg ved, at der engang hang en bøsse. Det gør der ikke mere. Fars lillebror døde ved et uheld, da han var ude på jagt så farfar går aldrig på jagt mere. Jeg ved det godt, selv om det ikke er noget, de voksne snakker om. Vi går ud på den kolde og mørke gårdsplads. Oven over os blinker stjernerne. Det bliver rigtig koldt i nat, mener farfar.

Farmor, Farfar og Rasmus lover at komme hen til os 1. juledag.

På vej hjem falder Ulrik i søvn på bagsædet, og jeg sidder og tænker på, om det virkelig var nissen, jeg så på loftet.

Hvordan var det i virkeligheden?

1. Mine farmor og farfar ved deres guldbryllup i 1964.
2. Mine far med hunden “Rolf”.
3. Min farfar som soldat i København i 1914.

HVEM HVAD HVOR

Politikens årbog 1956

Howdan går dagen på en mindre landejendom?

Omtrentlig arbejdsplan i forårs- og efterårsmånederne. Om sommeren går der mere tid i marken og mindre tid i stalden.

KL. 5 Malkning, fodring og rengøring i stalden.

KL. 7 spiser man morgemad

KL. 7³⁰ begynder arbejdet i marken

KL. 11³⁰ hesten vandes og svinene fodres.

KL. 12 står mid-dagsmaden på bordet.

KL. 13³⁰ Efter mid-dagspausen fortsætter markarbejdet

KL. 16 Eftermiddagsfodring af køerne.

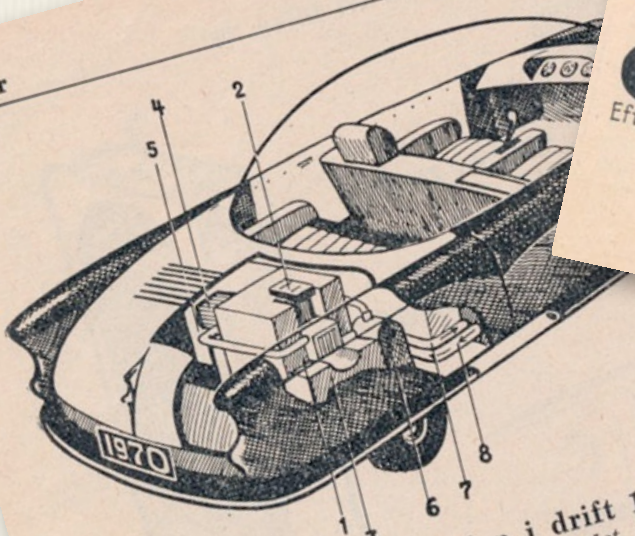

KL. 17³⁰ Aftenmalkning.

KL. 18³⁰ Aftensmad og fyraften

Motor

Atombilen i drift 1970?

Når atombilen bliver en virkelighed, sker det sandsynligvis efter ovenstående plan. Drivaggregatet består af 1) reaktor, 2) automatisk termokontrol, 3) skjold, 4) dampkedel, 5) rørledning for flydende metal til varmeoverførsel, 6) pumpe, 7) dampprørling, 8) vandørledning, 9) mekanisme til regulering af bilens hastighed, 10) damppturbin, 11) køler (kondensator). — Virkemåden er således, at kernereaktioner i reaktoren frembringer varme til fordampning af vandet i kedlen, vanddampen ledes til damppturbinen, der gennem tandhjulsvækslinger driver hjulene, hvorefter vanddampen i køleren igen fortættes til vand, der ledes til kedlen.

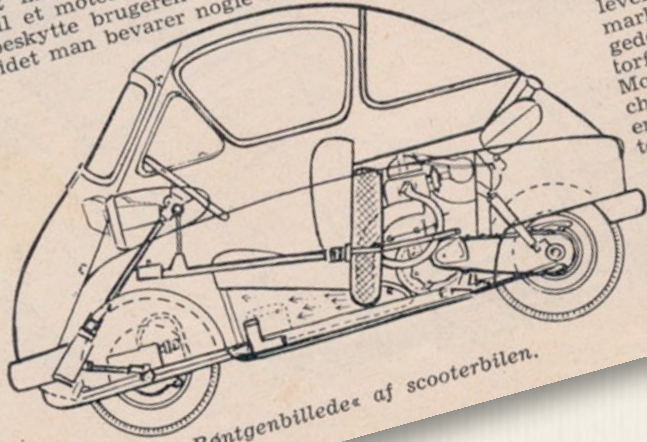
Scoterbilen eller Motorcoupéen.

For at imødekomme de krav, man stiller til et motorkøretøj med hensyn til at beskytte brugeren mod regn og snavs, idet man bevarer nogle af scoo-

terens træk, i særdeleshed dens økonomi, har det italienske firma Isa S.p.A. i Milano konstrueret en lille firehjulet bil efter fuldstændig nyt princip.

Bilens navn er Isetta, og typen kaldes en scooterbil eller motorcoupé. De Isetta'er, der leveres på det danske marked, er licensbyggede af den tyske motortorfabrik Bayerische Motoren-Werke, München, og udstyret med en af dette firmas motorcyklemotorer.

Det virkelig nye i denne bilkonstruktion er, at hele forsiden af bilen som en dør kan åbnes fremefter, idet rattet automatisk svinges til side, hvorved opnås en hidtil ukendt

»Røntgenbillede« af scooterbilen.